

Vlada je uputila Prijedlog Saboru po kojem vozači za vrijeme voženje ne smiju «pogledati čašu» u kojoj je alkohol.

Javnost je, s pravom, zabrinuta zbog velikog broja nesreća u saobraćaju. Hrvatska vlast pokušava naći rješenje.

Najbrže rješenje, po mišljenju vladajućih, je u povećanju ograničenja uvjeta koje mora zadovoljavati sudionik prometa.

Velike kazne, po njima, će smanjiti broj nesreća koji je dosegao nedopustivu razinu.

Kad bi bilo tako stvar bi bila trivijalna i prethodna vlast bi već rješila taj problem i tako pokazala svoju «učinkovitost».

Priča do priče. Umjesto preventive kurativa i stvar će se «posložiti» sama od sebe.

Sobraćaj svake zemlje je krvožilni sustav od kojeg ovisi mogućnost funkcioniranja. Olake simplifikacije sustava i saobraćajne politike donose nesagledive izravne i neizravne neizravne učinke. To zna svaki student ekonomije. Ipak vlast funkcionira na svoj način; narod bi rekao: «jedni šumom drugi drumom».

Akohol je općenito indikator socijalnog stanja jedne zemlje. Što je alijenacija i socijalna struktura u jednoj zemlji lošija to je veći broj alkoholičara; potrošnja alkohola.

Zabranama se nije nikada i nigdje rješio bilo koji problem. Jednaku sudbinu čeka i ovaj novi Zakon. Narod će piti a problem neće biti riješen. To je potpuno jasno. Vatrogasne mjere imaju demonstracijski učinak i ništa više.

Javna sredstva priopćavanja nam dnevno kazuju da se najveći broj nesreća sa tragičnim posljedicama događa vikendom od ponoći do četiri sata ujutro. Ako je to tako zašto prometna policija u to vrijeme ne postroži svoje kontrole i ne poduzme drastične mjere. Svakim danom nas informiraju da su mladi vozači relativno najfrekventnija grupa koja skrivi/strada u saobraćaju. Ako je tome tako zašto se preispita tehnologija sticanja vozačkih dozvola. Ako je tome tako zašto se ne preispita signalizacija i «institucionalizacija» javnih prometnica. Postoje mnogobrojne nelogičnosti u reguliranju prometa ali i u obnašanju funkcije prometne policije. Tako bi na primjer bilo interesantno obrazložiti zašto, recimo nedjeljom, prometna policija globi učesnike u prometu jer voze tramvajskom trakom (slučaj Savska) a nema ih u radne dane kada je njihova prisutnost toliko potrebna. Nedjeljom plaćate kazne iako neznate zašto postoji propis po kojem u neradne dane nesmijete voziti žutom trakom. Jednako tako u nedjelju možete biti snimljeni jer vozite desetak kilometara brže i to je prekršaj za kojeg nema razumjevanja, dok vozači preteču na zavoju udesno pri punoj crti i nikom ništa. Primjera ima mnogo. Mnogi kažu «dogovorit ćemo se»!

Bilo bi potpuno krivo kriviti prometnu policiju za stanje u saobraćaju, iako i ona snosi dio odgovornosti.

Problem je u odnosu prema saobraćaju i spoznaji o ulozi saobraćaja u odvijanju života neke zemlje. Spomenimo samo signalizaciju na autoputu; ili što bi bilo da vozači voze po Hrvatskoj upravo po signalizaciji. Ni policija ni predstavnici vlasti ne poštuju ograničenja. Zašto? Naprosto zato jer su besmislena. Da su primjerena nitko ih ne bi kršio, a oni koji to ipak čine bili bi «osuđeni» od samih sudionika u prometu. Bolonja koja se nadovezuje na Ilicu karakterističan je primjer neprimjerene regulacije prometa.

Ovaj napis ne bi trebalo shvatiti kao zagovaranje načela «pij i vozi» već upravo suprotno «u pjanom stanju nemojte voziti». Postojeći Zakon je dovoljno precizan kada je u pitanju količina dopustivog alkohola. Konačno mi smo turistička zemlja i teško je zamisliti da turist iz Biograda posjeti Zadar i da ne popije, recimo, jedno pivo ili čašu vina. Popije li čašu vina ima da se prestravi ako sretne policiju iako ne ugoržava promet. I tako dalje, i tako dalje.

Umjesto novog Zakona predlažem da se otvori rasprava kako organizirati saobraćaj u Hrvatskoj i neka struka kaže što je najbolje rješenje u našim uvjetima.